

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/1029/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814207252
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Kočišová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7814207252.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Janky Kočišovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Hriba, PhD. a JUDr. Slávky Maruščákovej v právnej veci žalobcu: U. B. J. a.s., Q. XXXX/XXX, XXX XX H., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanej: Eva Q., nar. 6.X.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX H., o zaplatenie 296,52 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 12.9.2014, č.k. 9C/234/2014-40 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 156,75 eur s 5,15% úrokom z omeškania od 9.9.2014 do zaplatenia s tým, že povoľuje žalovanej splácať dlh v splátkach po 10,- eur mesačne do posledného dňa toho ktorého mesiaca počnúc 1.10.2014 do splatenia dlhu, pod následkom výhody splátok, v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky a žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia 296,52 eur, kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 38,59 eur a úroku z omeškania 8,75% zo sumy 296,52 eur od 9.7.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel 3.6.2011 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru. Súčasťou zmluvy sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti, žalovaná zároveň obdržala príručku pre držiteľa, ktorej súčasťou je sadzobník poplatkov. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 320,- eur prostredníctvom úverovej karty. Žalovaná sa zaviazala riadne a včas splatiť poskytnutý úver v mesačných splátkach a vo výške určenej v zmluve a tiež zaplatiť úroky a poplatky.

Žalovaná bola v omeškaní s úhradou záväzku, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári. V zmysle zmluvy bola žalovaná vyzvaná listom z 27.12.2012 k splateniu celého zostatku úveru. Žalobca eviduje voči žalovanej dlh vo výške - istina 265,13 eur, úrok vo výške 9,92 eur, úrok za hotovostné transakcie 21,47 eur, spolu 296,52 eur a kapitalizovaný úrok z omeškania 38,59 eur.

Oboznámil sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, citoval ust. § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 9 a 11 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že úverová zmluva z 3.6.2011 uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka.

V zmysle zmluvy výška úverového rámca bola dohodnutá 320,- eur a výška mesačnej splátky úveru vo výške 4% dlžnej čiastky. Z úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania nevyplýva, z akých položiek pozostáva navýšenie úveru, preto tieto zmluvné podmienky spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú. Zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, t.j. sumu, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, preto v dôsledku absencie týchto údajov je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona.

Súd má za preukázané, že žalovaná čerpala finančné prostriedky vo výške 560,75 eur a uhradila žalobcovi 404,00 eur, čo vyplýva z výpisu čerpania, splátok a úhrad predloženého žalobcom. Po zohľadnení uhradenej časti úveru je neuhradený zostatok 156,75 eur, preto zaviazal žalovanú zaplatiť túto sumu.

Dlžnú sumu zaviazal žalovanú zaplatiť s 5,15% zákonným úrokom z omeškania v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. od 9.9.2014 (odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej) do zaplatenia, keďže žalobca v konaní nepreukázal, že výzvu na úhradu dlžnej sumy doručil žalovanej pred týmto dátumom a preto žalobu ohľadom úrokov z omeškania v prevyšujúcej časti zamietol.

Vychádzajúc z ust. § 160 ods. 1 O.s.p. povolil žalovanej dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach po 10,- eur do posledného dňa toho ktorého mesiaca do úplného splatenia dlhu, pod následkom straty výhod splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky, vychádzajúc z jej osobných, majetkových a zárobkových pomerov, ktoré uviedla vo svojom podaní z 12.9.2014.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p..

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d), f), a) b) O.s.p.. So závermi súdu prvého stupňa sa nestotožňuje a pokladá ich okrem iného za nesprávne právne posúdenie veci.

K záveru prvostupňového súdu, že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. pokladá za kľúčové v časti odôvodnenia rozsudku tvrdenie o nedostatku náležitosti, t.j. sumu, počet a termíny splátok, úrokov a iných poplatkov, lebo súd prvého stupňa následne vyvodzuje právne dôsledky „preto v dôsledku absencie údajov je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov,“ na základe čoho žalobu v časti zamietol.

Poukazuje tu na rétorický formalizmus súdu prvého stupňa, z ktorého si vyvodzuje bezodplatnosť zmluvy, ktorá neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom, t.j. sumu, počet a termíny splátok, úrokov a poukazuje na správne znenie § 9 ods. 2 písm. k), ktorý používa pojem výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov. Súd nemôže stotožniť termín „sumu“ s termínom „výška“, bez toho, aby to zdôvodnil, úmyselným použitím termínu „suma“ podporil svoj mylný výklad právnej normy o absencii číselne vyjadreného úroku.

Žalobca v úverovej zmluve explicitne uviedol s ohľadom na druh poskytnutého úveru nasledujúcim spôsobom údaje: bod 39. druh úveru - bezúčelový revolvingový, bod 40. výška kreditného limitu - 320,00 eur, bod 41. výška mesačnej splátky - 4% z dlžnej čiastky, termín splatnosti splátky je vždy k 20. dňu mesiaca, bod 42 ročná úroková sadzba 26,28%, 11,88% v závislosti na výške vyčerpanej čiastky vid' sadzobník. Spoločnosť zasiela klientovi raz mesačne výpis z úverového účtu obsahujúcimi informácie o uskutočnených platbách a výške zostatku účtu.

Súd prvého stupňa rozhodnutie odvodzuje od formalistického znenia strohých zákonných noriem, v právnom štáte sudca musí vedieť sám dostatočne zvážiť naliehavosť konkrétnej právnej veci. Prepätý formalizmus nemá svoje opodstatnenie, môže vyvolať nenapraviteľný stav, vo verejnosti otriasa dôverou v štátne orgány, ktorých úlohou je poskytovať ochranu subjektívnym právam.

Poukazuje na základný princíp právnej úpravy zákona a smernice, a to je ochrana spotrebiteľa prostredníctvom jeho informovanosti; žalobca uviedol stručne do ÚZ podstatné náležitosti v súlade s týmto princípom, v súlade so znením smernice a pojmovou nejednotnosťou zákona a v súlade s ratio

legis ako je vyjadrený v dôvodovej správe zákona: „spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy, a to v bodoch 39,40,41,42 zmluvy.

Nestotožňuje sa ani s tvrdením súdu, že zo zmluvy nevyplýva z akých položiek pozostáva navýšenie úveru, žalobca jasne a stručne uviedol údaje relevantné pre spotrebiteľa v sadzobníku poplatkov a odmien.

Za nesprávny pokladá aj záver súdu, keď dlžnú sumu zaviazal žalovanú zaplatiť s 5,15% zákonným úrokom z omeškania od 9.9.2014. Podľa zmluvy je klient povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie veriteľa i v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo s platením jednej po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Dohoda je v súlade s § 563 OZ.

Pri dodržaní zákonného postupu, tak ako je uvedený v § 53 ods. 9 OZ - ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť práva podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalovaný splátky nezaplatil, bol v omeškaní od 20.9.2012, pred samotným zosplatením žalobca kontaktoval (list, telefonát, SMS) žalovaného s upozornením na jeho dlžnú čiastku a na možnosť zosplatenia úveru, tento postup nebol súdom spochybný. Následne v zmysle zmluvy bol žalovaný listom z 27.12.2012 vyzvaný k splateniu celého dlhu v lehote 15 dní od odoslania výzvy. To, že odoslal výzvu na adresu žalovaného preukazuje poštový podací hárok č. 5890341, pripojený k návrhu.

Výzvu k splateniu celého úveru je potrebné posudzovať v zmysle § 45 ods. 1 OZ - prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. K tomu poukazuje na nález Ústavného súdu SR, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi tak, že sa dostane do sféry jeho dispozície. Slovné spojenie „dostane sa do sféry jeho dispozície“ nie je možné stotožňovať s pojmom doručenia v zmysle procesnoprávných predpisov. Je tým treba rozumieť možnosť adresáta zoznámiť sa s jemu adresovaným právnym úkonom. Takou možnosťou nie je iba samotné prevzatie písomného úkonu adresátom, ale aj prípady, keď doručením listu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta členovi jeho domácnosti, či do jeho poštovej schránky, prípadne vhođením oznámenia o uložení zásielky do poštovej schránky, nadobudol adresát úkonu objektívnu možnosť, resp. príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky.

Záver súdu, že žalobca v konaní nepreukázal, že výzvu na plnenie doručil žalovanému, nemá oporu v zákonoch SR. Zastáva názor, že k omeškaniu dlžníka došlo tak, ako je uvedené v návrhu, a to deň po 15. dni odo dňa odoslania výzvy k splateniu celého úveru. Žalobca uniesol bremeno tvrdenia, keď tvrdil, že došlo k zosplateniu úveru v súlade so zmluvou a bremeno dôkazu uniesol priložením poštového podacieho hárku. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p. a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku je vecne správny a preto ho podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil..

V prejednávanej veci súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, dôkazy hodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p., vec správne právne posúdil a vo veci správne rozhodol. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa aj s jeho odôvodnením.

Vzhľadom na obsah odvolania odvolací súd poznamenáva, že súd prvého stupňa správne uviedol s poukazom na ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, že v prejednávanom spore je zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania, je spotrebiteľskou zmluvou a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka.

Taktiež správne poukázal na znenie ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a nepochybil, keď konštatoval, že úverová zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania neobsahuje náležitosti vyžadované v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Táto skutočnosť vyplýva z predmetnej zmluvy o úvere uzatvorenej medzi účastníkmi konania a použitie

výrazu suma v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, namiesto výrazu výška uvedeného v citovanom zákonom ustanovení nespôsobuje nesprávnosť rozhodnutia.

Žalobca v odvolaní poukazuje na ustanovenia smernice 2008/48/ES, ktorá je záväzná pre každý členský štát a členské štáty majú povinnosť ju prebrať do vnútroštátneho právneho poriadku a podľa ktorej zmluva o úvere by mala zrozumiteľným a stručným spôsobom poskytovať všetky potrebné informácie.

V predmetnej úverovej zmluve je uvedený druh úveru - bezúčelový revolvingový, výška kreditného limitu 320,00 eur, výška mesačnej splátky 4% z dlžnej čiastky a ročná úroková sadzba 26,28%, 11,88%. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že takéto znenie úverovej zmluvy nespĺňa náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zo zmluvy nevyplyva z akých položiek pozostáva navýšenie úveru.

Súd prvého stupňa nepochybil, keď priznal žalobcovi úrok z omeškania od 17.6.2014 (dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému) do zaplatenia, keďže žalobca nepreukázal, že výzvu na plnenie doručil žalovanému pred týmto dátumom.

Žalobca v odvolaní uvádza, že výzvu k splateniu celého úveru je potrebné posudzovať v zmysle § 45 ods. 1 OZ, podľa ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde, resp. dostane sa do sféry jeho dispozície. Slovné spojenie „dostane sa do sféry jeho dispozície“ nie je možné stotožňovať s pojmom doručenia v zmysle procesnoprávných predpisov, ako to v predmetnom konaní posudzuje súd prvého stupňa.

Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že podľa úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home B. J. a.s., ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, je v § 5 hlava 14, upravené doručovanie písomnosti tak, že doručovanie písomnosti medzi spoločnosťou a klientom sa uskutočňuje poštou, prípadne osobne. Pri doručovaní poštou adresátovi, ktorý nebol zastihnutý, napriek tomu, že sa v mieste doručenia zdržuje, sa použije primerane ustanovenie občianskeho súdneho poriadku o doručovaní písomnosti fyzickým osobám do vlastných rúk s tým, že ak si nevyzdvihne adresát zásielku do 10 dní odo dňa jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení zásielky nedozvedel.

Tvrdenie žalobcu v odvolaní, že odoslanie výzvy na adresu žalovaného preukazuje poštový podací hárok, čím uniesol bremeno dôkazu, nie je opodstatnené. V zmysle úverovej zmluvy, resp. úverových zmluvných podmienok o doručovaní písomnosti medzi klientom a spoločnosťou samotný poštový podací hárok nie je dôkazom o doručení písomnosti.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súdom môže byť určené, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd prvého stupňa v súlade s citovaným zákonným ustanovením určil, že peňažné plnenie môže žalovaná vykonať aj v splátkach vzhľadom na jej osobné, majetkové a zárobkové pomery. Tým, že súd prvého stupňa použil toto zákonné ustanovenie bez toho, že by žalobcovi zaslal žiadosť žalovanej o poskytnutie splátok, neporušil jeho ústavné právo na spravodlivé konanie tak, aby to zakladalo odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p..

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, nebola ich náhrada účastníkom priznaná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.